

менука за Царь Исаилски, или ако е искалъ да Тъ
съ камене убие: за Тебе е то все едно било. Твой-
ата божественый духъ не съ е на това обзиралъ.
Ахъ, Твоє-то высоко посланство и Твой-те дѣла не
съ разумѣвали ни глупавы-те простацы, нити съ гор-
дость-тъ отровени-те тѣхни вождови. Ты сѧ не си
затегалъ да слезнешъ долу помежду насъ; нити си
сѧ засрамилъ да ни сѧ авишъ въ таѫ грѣшнѫ плоть
Ты много пѧти неси ималъ гдѣ да склонишъ глядѣ-
тъ си, и пакъ сѧ никакъ не си пожалилъ чи си злоче-
стенъ. Свѣтски-те твари не съ имали ценѣ при
Тебе, защо си Ты живѣалъ какъ то чи си былъ на
небо-то. Прѣтьрѣлъ си неправды, увреды; сносилъ си
тешки гонейїа, па и само-то найбезобразно поруганіе
отъ народъ-атъ; но онова свѣтско увѣреніе вззвыси-
ло Тъ е надъ будаласты-те мнѣнїя на простотъ-тъ.
О царю духовны, въ Твоє-то духовно царство, и честь-
та и срамъ-атъ совсѣмъ друго нѣщо значатъ, нежели
що ги ныа, полуживотны створена разумеваме. Твоє-
то бавенѣе тuka на землѣ-тъ свършило сѧ въ триде-
сать третъя-тъ годинъ на Твой-атъ вѣкъ, — но
Ты си надвладалъ страхъ-атъ смиртный и научилъ
си человѣцы-те да сѧ не боатъ отъ смиртъ-тъ. О Спа-
сителю свѣта! та Ты си умрѣлъ, кога-то си испла-
нилъ Твоє-то посланство тuka на землѣ-тъ совсѣмъ
божественно.

Допусти ми, и да живеѫ и да умрѫ въ Тебе!
Допусти ми, да вѣда творецъ на щастіе-то си, но
само чрезъ Тебе, защото си Ты Творецъ на мое-то
жребіе! Аминъ.
